

Duitschland.

FRANKFORT, den 23 Mei.

De *Augsburgsche allgem. Zeitung* meldt uit Weenen van den 11 dezer, dat een nederlandsche koerier naar 's Hage en een franche naar Parijs vertrokken is. De belgisch-hollandsche geschilpunten schijnen het onderwerp hunner depeches te zijn geweest.

De prussische minister *Anillon* is reeds den 17 dezer te Berlijn aangekomen.

Te Berlijn schrijft men, dat de koerier-wissel tusschen die residentie en St. Petersburg zeer levendig was, waartoe men meende, dat de inval der Spánjaarden op het portugese grondgebied aanleiding gaf, die, volgens sommigen, de terugroeping van den prussischen gezant te Madrid, den heer *von Liebermann*, zou ten gevolge hebben. Men merkte er de bijeenroeping der Cortes als den eersten openlijken stap der tegenwoordige spaansche regering in den beslist liberalen zin aan, een stap, die de Koningin van verschillende zijden was afgeraden, en waarvan men vreest, dat de ondervinding haar de nadeelige gevolgen voor het monarchale beginsel zal doen kennen.

Een duitsch blad behelst eene niet onbelangrijke redenering over de onderhandelingen te Biberich. Het behoeft geen betoog, zoo best men daar onder anderen, dat zelfs in de regelmatigste diplomatische onderhandelingen tusschen beide komende voorvallen haren loop vertragen of belemmeren, en men ze alleen naar haren tegenwoordige stand beoordeelen kan. Dit geldt vooral omtrent zulke ingewikkelde zaken als de luxemburgsche, die heden hare oplossing nabij, morgen weder onoplosbaar schijnt. Men verwijt het dus niet niemand, wanneer den 30 april geschreven werd, dat de toestemming der Agnaten van het huis van Nassau zoo goed als bepaald was, dat men nu, nu niemand verwondert te worden, dat de zaak weder bedenkingen oppoort, die het zeer onzeker maken of er spoedig een laatste verdrag tot stand zal komen, dan of men gedwongen zal zijn tot andere middelen de toevlucht te nemen, wil er in deze zaak iets beslist worden. Er valt nauwelijks aan te twijfelen, of de Koning der Nederlanden wenscht eindelijk een vergelijk met alle belanghebbende te treffen, en wil tot dit einde eene opoffering doen, mits deze zijne krachten niet te boven ga, terwijl de Hertog van zijne zijde verlangt den Koning dienst te bewijzen, mits niet te zeer ten koste der agnatische regten. Zoo kan er, vervolgt dit blad, nog geruime tijd verlopen eer de zaak beslist wordt, ten zij zich bij den hertog eene veranderde meening openbare, of onverwachte gunstige omstandigheden tusschen beide komen, die het doen schijnen als waren wij verkeerd onderrigt of te voorbarig in onze mededeelingen geweest.

In den *Rheinwälder* leest men uit Diedesheim (Rijn-Beijeren) dd. 14 Mei het volgende.

Vreeselijke overvloed en hagelbuijen hebben gisteren alhier de wijngaarden vernield, zoodat de schoone vooruitzichten, welke men dit jaar koesterde, voor de streken van Koningsbach, Ruppertsberg, Diedesheim, Forst en Niederkirchen bijna geheel verdwenen zijn. Van Hambach over Neustadt en Grimmeldingen trok het onweder over de rijkste landen dezer wijnstreek; alles werd in vijf minuten tijds vernield.

Engeland

LONDEN, den 22 Mei.

De belgische gezant, de Prins *de Talleyrand* en de spaansche en portugese ambassadeurs hebben eergisteren conferentien met lord *Palmerston* op het bureau van buitenlandsche zaken gehouden.

Men schrijft uit Woolston in *Lancashire* het volgende:

Op den 19 Februarij II. werd de eerste steen van de nieuwe St. Petrus-kapel alhier gelegd, door den zeer Ew. Hr. *Statham*, in tegenwoordigheid van eene talrijke congregatie van die oude Missie. De protestanten dier streek hebben op eene welwillende wijze door onderscheidene bouwmaterialen bijgedragen tot het bouwen dezer nieuwe kapel. (*Liverpool Mercury*).

Een engelsch brikscheepje, namelijk, de *Circe* geheeten, slecht

26 tonnen groot, en met niet meer dan drie koppen bemand, zeilde den 2 Augustus des vorigen jaars uit Deptford, bereikte Scilly den 12, Madera den 21, de Kanarische eilanden den 23 en de Kaapverdische den 30 dierzelfde maand. Den 16 September ging het wederom onder zeil, passeerde de linie den 6 October, steeg de voor naar *Abrolhas*, aan de kust van Zuid-Amerika, en ankerde te *Isle Grande* op den 30. Den 3 November kwam het vaartuigje te St. Sebastian in Zuid-Amerika en bleef daar tien dagen liggen. Van hier stak het ten tweedenmale den Atlantischen Oeeaan, over en bereikte Elisabeths-baai op de Afrikaansche kust den 1 Januarij jl., alwaar het 18 dagen verbleef, vervolgens den 7 Februarij in Saldanha-baai aankwam en eindelijk den 12 dier maand welbekouden aan de Kaap de Goede Hoop in de Tafel-baai geankerd lag, met voornemen om eerstdaags naar Engeland terug te keeren; hebbende dus tot deze zonderlinge en vermetele zeereis, genoegzaam zeven maanden tijds besteed.

Brieven van Lima van den 16 Januarij maken melding van het uitbarsten van onlusten in Peru, waardoor de handel gestremd en het land in groote beroering gebragt was. De generaal *Orbegoso* was als provisionele president geïnstalleerd; doch weinige dagen daarna gedwongen geworden de hoofdstad te verlaten, waerop hij zich naar Callao begeven had. De generaal *Bermudez*, de vorige president, had, na dit vertrek, het bevel over Lima op zich genomen, en nu maakte men zich van beide kanten tot een oorlog gereed. De regering in Lima had Callao in staat van blokkade verklaard.

Frankryk.

PARIJS, den 22 Mei.

De brief van rouwbeklag door den voorzitter aan den heer *George Lafayette* geschreven, luidt aldus:

Mijnheer en waarde Mede-Broeder! De kamer van afgevaardigden heeft met diep leedwezen het verlies vernomen, dat haar getroffen heeft. De dood van den generaal *Lafayette* berooft haar van een harer waardigste leden, van een grooten burger, wien de vrijheid bij elk gevaar dat haar dreigde, getrouw aan hare belangen heeft betoonden. De julij-omwenteling heeft hem met blijdschap begroet aan het hoofd dier Parijsche nationale garde, wier vaderlandschliede en moed nimmer heeft opgehouden het devies, dat op hare vaandels staat, *vrijheid, openbare orde, te regtvaardigen*.

»De naam van den generaal *Lafayette* zal beroemd zijn in onze geschiedenis. Men zal hem onder de voornaamste grondleggers tellen der constitutionele monarchie, die het met ons juichend en heilwenschend heeft begroet.

»Bij de betuiging van deelneming der kamer voeg ik de verzekering enz.»

De begrafenis-plegtigheid van den generaal *Lafayette* is heden morgen in de beste orde afgeloopen. Reeds vroeg had zich eene ontelbare menigte volks in de omstreken van zijn hotel vereenigd. Even na negen ure heeft de stoet zich van daar naar de kerk *de l'Assomption* begeven. De heeren *J. Lafitte*, *E. Lafitte*, *Odilon Barrot*, *Salverts*, de generaal *Fabvier*, de gezant der Vereenigde Staten *Livingston* droegen de slippen van het lijkkoed. De naastbestaanden van den overledenen, het bureau en de meeste der aanwezige leden van de kamer der afgevaardigden, een aantal Noord-Amerikanen, alhier gevestigd, de staf der nationale garde, de ordonnantie-officieren van den hertog van *Orleans* en een aantal personen van verschillenden rang en stand volgde de lijkkoets, die voorts weer geëscorteerd werd door twee duizend man nationale garde, vier bataillons en twee eskadrons van linie, eene batterij artillerie en de municipale garde. De lijkkoets was versierd met vaandelen en zinnebeelden, terwijl de oude bediende van den generaal, *Maisie* genaamd, de decoration der julij-omwenteling en van ciampagna de eenige welke hij immer heeft aangenomen, op een kussen droeg. De lijkdienst heeft ongeveer een uur geduurd, waarna de stoet naar de begraafplaats is op weg gegaan.

Op het plein *Vendôme* ontstond eenige wanorde. Een bandje jonge lieden met een driekleurig vaandel, door rouwlieders geleid, aan het hoofd, wilde zich aan den trein aansluiten, doch de

nicipale gade twee naastelĳk tusschen beide, en drukt hnn uiteen. Op de boulevard St Martin heeft zich een dergelĳk voorval toegedragen, doch zonder eenig ernstig gevolg. Ten drie uren was de geheele plegtigheid afgelopen.

— Volgens een onzer dagbladen zoude de heer Lafitte het voorneemen hebben gehad, van de kamer van afgevaardigden het voorstel te doen, dat men den koning bij een plegtig adres mogt verzoeken, het lijk van den generaal Lafayette naar het Panthéon over te brengen. De nitdrukkelyke wensch onder de laatste beschikkingen van den overledenen gevonden, dat men hem bij zijne echtgenote mogt begraven, heeft echter dit voorstel te weinig bijval doen vinden.

De ministers hebben gisteren alle eene bezoek van condolantie bij de familie Lafayette afgelegd.

— Niet minder dan de kamer van afgevaardigden haast zich de kamer der pairs, het einde der wetgevende zitting te bereiken.

Gisteren werd in eene enkele bijeenkomst het geheele budget van uitgaven, en daarenhoven nog 46 ontwerpen van wet van plaatselyk belang aangenomen, terwijl verschillende commissien een gunstĳg rapport uitbragten over de aanvragen des ministers tot supplementaire kredieten, tot betengeling der volksbewegingen en meer anderen.

— Volgens eene dépêche van den generaal Voirel, bevattende eene beschrijving van de wijze, waarop 's Konings naamdag te Algiers gevierd is geworden, hebben de arabische volkstammen, welke zich aan de fransche regering onderworpen hebben, daaraan in groote getallen deel genomen en bij de buitengewone wapenschenw, te dier gelegenheid gehouden, geparadeerd. Ook hebben verscheiden aanzienlyke Arabieren het bal, door den Generaal gegeven, bijgewoond.

— Wij ontrangen de dagbladen van Madrid, dd. 14 Mei. Hier volgt hetgeen zij het meest merkwaardigst bevatten.

KONINKLIJKE BEVESTIGING.

Aan Zijne Exc. den kapitein-generaal van Nieuw-Kastilië.

H. M. de Koningin-Regentes op het voorstel van den raad der ministers besloten hebbende, dat de plegtige opening van de zittingen der Cortes, die zullen bijeengeroepen worden, den 24 Julij van het tegenwoordig jaar zullen plaats grijpen, zal Uwe Exc. zich moeten verstaan met den sub-gedelegeerden der provincie van Madrid en met den Corregidor dier hieldenstad, opdat zij de voegzame maatregelen mogten nemen en tegen het gezegde tijdstip de gebouwen doen gereed maken, waar de zittingen der beide *estamentos* moeten gehouden worden.

Madrid, 12 Mei 1834.

(Get.) *Martinez de la Rosa.*

— Gisteren heeft een buitengewoon koerier te Madrid de tijding aangebragt van den intogt der troepen van de Koningin *doña Maria da Gloria* in de stad Coimbra, op den 7 dezer maand.

Deze tijding, verriecht nog eenige nadere bevestiging, te meer daar men, uit over Engeland ontvangen berichten weet, dat de hertog van Tesceira (Villamor) den 30 April toen hij van viscu weder zuidwaarts wilde rukken, met eene afdeeling Miguelisten slaagde om geslaakt en gedwongen, om met wendies naar Viscu terug te trekken.

— De Onderkoning van Egypte heeft den franschen zee-kapitein *Reason* tot vice-admiraal benoemd. Dit is de eerste maal, dat een christen in een turks land tot eene zoo hooge waardigheid verheven is.

— De fondsen waren heden (22 Mei) genoteerd: 5 pCt. kont. 106,05, op tijd 106,30; 3 pCt. kont. 79,90; op tijd 80,05; Nap. renten kont. 97,70; Sp. perpet. kont. en op tijd 74 1/2; 3 pCt. kont. en op tijd 44 1/2; Cortes 30 1/2.

België.

BRUSSEL, den 24 Mei.

Er zijn groote toebereidselen voor de lijkplegtigheid in de kerk van St. Gudule gemaakt en de werken in den grafkelder van de hertogen van Brabant, alwaar de koninklyke prins zal geplaatst worden, worden voortgezet.

Wij hebben, zegt *l'Indépendant*, de kist bij den heer Delannoy, kamerbeheer van het hof, gezien, waarin het stoffelyk overblijfsel van den prins zal gelagd worden. Het zijn eigenlyk drie kisten, de eene in de andere gesloten; de binnenste kist is van eiken hout inwendig met witte satijn bekleed en versierd met een hoofdkussen van dezelfde stof, vervolgens eene loode kist en eindelijk de buiten kist van Acajou een soort van amerikaansch hout, alles is bekleed met witte fluweel, met een kruis van witte zijde moor, waarvan de omtrek afgeteekend is door eene rij van vergulde spijkers.

Boven de kist aan de zijde van het hoofd staat het koninklyke wapenschild en aan de zijde van de voeten een opschrift, bevattende de namen en voornamen van Zijne Koninklyke Hoogheid.

Binnen en behalve deze kist is eene driedubbele loode doos in

gelĳks van eikenhout, lood en acajou en even gelĳk de kist inwendig versierd, versierd, bestaand om de liggewanden van de Prins, welke naast zijn ligchaam zullen worden begraven, te ontvangen.

Men geloof, dat de lijkplegtigheid door Mgr. de aartsbisschop van Mechelen zal worden gecelebreerd, bij welke gelegenheid een muziek-mis genaamd *des Anges*, zal gezongen worden.

De lijkbeoefening van den kroonprins heeft in den avond van den 19 dezer plaats gehad; het ligchaam van den Vorst is gebalsemd en in den kelder der hertogen van Brabant in de St. Gudule kerk begraven geworden; vele voorwerpen heeft men bij de opening van den grafkelder gevonden, welke in het sacristij van de St. Gudule kerk, alwaar eenige personen gedurende twee dagen zijn toegelaten geworden om dezelve te beaigtigen, geplaatst geweest. De voorwerpen bestaan in eene zilveren vergulde vaas, een zwaard en een fluwele hertogelyke barrette of muts (*bonnet*).

De vaas hoog ongeveer negen duimen en van eene schoone gedaante bevat (gelĳk wij reeds gemeld hebben) het hart van den aartsbischop Ernest van Oostenryk; hetzelfde is gevonden in een der openingen in de scheidingsmuren van den kelder om de kisten te plaatsen, te sloten in eene sterke eiken en nog geheel behouden doch, welke met spijkers was gesloten, die bijna door den roest geheel verteerd waren. Op de eene zijde van de vaas waren zijne wapenen gegraveerd en op de andere zijde is het volgende opschrift, omringd met een bloemenkranz (*guirlande*), geplaatst.

SER PBI
ERNEST ARCHID
AVST. BELGII
GVBERN BRVS
SELLIS A. C. MDCCC
D. XX. FEB. RUS. DE
FVNCTI COR HOC
IN VASCULO CON
DITVR.

Dit is:

In deze vaas is begraven het hart van den allerdouclustigsten Prins Ernest, aartsbischop van Oostenryk, gouverneur van België overleden te Brussel, den 20 Februarij 1595. (Hij had zijn hart in deze hoofdstad bij legaat gemaakt.)

Het zwaard en de barrette, die in den kelder gevonden zijn, lagen in het graf van Jan II, hertog van Brabant, aldnaar in den kelder van den 27 September 1312 begraven. Dit zwaard is vijf en een half voet groot, waarvan het geveest 18 duimen met drie kwartjes lang hebben. De schede geheel uit zilver verguld met gesneden ornamenten is zeer wel bewaard; dit zwaard is van dezelfde soort als die, welke de oude ridders in de gevechten niet anders dan met twee handen konden behandelen. Op het geveest is van beide zijden uitgehouwen de leeuw van Brabant, waar boven de sleutels der kerk geplaatst zijn. De kling 4 voeten lang, is bijna twee duimen breed en een halve duim dik, waarop de gedaante van eenen engel geplaatst is strekkende deszelfs vleugelen aan elke zijde van het wapen ongeveer negen duimen uit. De stof van de barrette, die zeer groot is, is op onderscheide plaatsen door de wormen verteerd; men kan daarop de kleur niet meer onderscheiden, doch dezelve is vol hardbarren en fijne paalen. Op een van de zijde derselver muts vindt men voornamelyk een geest geheel van zijne paalen gesnukt.

(Bijvoeging.)

— Het adres door de kamer van afgevaardigden uitgebragt, om haar leedwezen over het geleden verlies te betuigen, luidt aldus:

«Sire! Een ongelukkig voorval heeft Uwe Majestait en Hoogst deszelfs doorluchtige gemalin in rouw gedompeld.

«Het heeft der Goddelijke Voorzienigheid behaagd den jongen Vorst, wiens wieg door zulke levendige vreugd, en verblijdende hoop werd omringd, weder tot zich te nemen.

«Deoordenen van de algemeene droefheid, en dank van het algemeen gevoelen, wenschte de kamer van afgevaardigden voor een zoo groote smart eenige troost te vinden. Zij gevoelt, dat dit te deze oogenblikken voor het hart van den vader en moeder te vergeefs wordt gezocht.

«Sints het lot Uwer Majestait aan dat van België verbonden is, hebben gelukkige en ongelukkige voorvallen ons, hij afwisseling, getroffen. Steeds heeft het volk, Sire, zich met de gemelens van zijnen Koning vereenigd; de hand, die de natie aan den Vorst verbindt, is telkens nauwer toegehaald.

«Het gezigt eener zoo volmaakte overeenstemming, is zeer geschikt om droefheid te lenigen. Mogt het, Sire! aan uwe smart eenige verligting toebrengen, eenige rust aan het hart der zoo bedroefde moeder. De Voorzienigheid, die in alle rampen troost kan geven, kan ook alleen deze diepe wonden heelen.»

— Het dagblad *l'Union* deelt mede dat de Koningin zich wederom in gezegenden staat bevindt.

— Men verzekert dat de vorstelyke familie binnen eenige dagen

naar Parijs zal vertrekken, alwaar de Koningin eenigen tijd zal verblijven.

— De heer *de Von* wordt morgen te Brussel verwacht.

— De generaal *Goblet* is van Berlijn alhier teruggekeerd.

— Te Wandelehem, bij Gend, is voor eenige dagen de bekende zijdefabriek van den heer *de Gandt*, afgebrandt.

— De heer *Celle*, tabaksfabrikant te Gent, heeft eene karot van Virginia tabak ter ongemeene zwaarte van 178 kilogrammen vervaardigd, welke voor de liefhebbers ten zijnen huize te bezigtigen is.

Nederlanden.

HERTOGENBOSCH, den 26 Mei.

Z. Hoog Eerw. de Bisschop van Orléans heeft in het begin dezer maand in het noordelijk gedeelte der provincie Noord-Holland of West-Friesland, het H. Sacrament des Vormsels aan de geloovigen in dat distrikt toegediend; algemeen was het genoegen der ingezetenen, die met een dankbaar gevoel voor de welwillendheid van dien eerbiedwaardigen prelaat het gebruik beseften, dat hun te beurt viel en voor de genade van Z. M. onzen geëerbiedigden Koning, die ons R. K. onderdanen de vrijheid laat genieten, hunnen godsdienst op eene luisterrijke wijze uit te oefenen, en dezelve in de gelegenheid heeft gesteld, dat H. Sacrament in de gemeente te kunnen ontvangen, waaryoor zij voormaals buitenlandsche reizen moesten doen.

Zoo men verneemt was Zijn Hoog Eerw. voornemens eene reis naar de provincie Utrecht te ondernemen, om ook aldaar dat H. Sacrament aan de geloovigen toe te dienen, en bij die gelegenheid met de quaterdecimdagen binnen de stad Amersfoort eene priesterwijding te doen en op H. Sacramentsdag pontifical te celebreren.

Wanneer wij desyegens nadere omstandigheden vernemen, zullen wij dezelve aan onze lezers mededeelen.

— De heer *van Gobbelschroy* betintd zich steeds in de residentie en heeft een geruimen tijd op het ministerie van buitenlandsche zaken doorgebracht.

De dreefheit, met verontwaardiging vermengd, is bij de katholieken algemeen over het onlaugs uitgekomen werk van den heer *de la Mennais*, die, nadat hij aan den plaatsbekleeder van Christus op aarde, plegtig behoofd en verzekerd had, dat hij de hem voorgeschrevene grenzen niet zou te buiten gaan, met stoutmoedige vermetelheid, ja, men mag bijna zeggen, met roem, de grenslijn overgestapt en een geest mistkent, voor hetwelk hij gedurende zijne geheele levensduur, met een onbegrijpelijk en geesteloos, en geesteloos. Menige drukken hun gevoel openlijk, anderen met fluisterende beklagenswaardig, maar allen stemmen er eenparig in overeen, dat de heer *de la Mennais* reeds verre, zeer verre op den weg der dwaaling is voortgehoofd.

Hier een uittreksel van het werk, getiteld:

P. A. D. L. S. D. N. V. R. A. I. C. D. E. V. A. N. T.

XII HOOFDSTUK.

«Het was bij een' somberen nacht; eenen starrenlaanen hemel drukte op de aarde, gelijk een deksel van zwart marmer op een graf.

En niets brak de stilte van die nacht, ware het niet een vreemd gerucht, gelijk aan een vreemd geklap van vleugels, hetwelk men nu en dan boven de velden en steden hoorde.

En alstoen verdween de duisternis, en elk voelde zijne ziel beklemmen en eene huivering door zijne aderen vloeiën.

En in eene zaal met zwart behangen en door eene roodachtige lamp verlicht, waren zeven mannen in purper gekleed, en op het hoofd van kroon dragende, op zeven ijzeren zetels neêrgezeten.

En in het midden der zaal verhief zich een troon uit beenderen vastgesteld, en aan den voet des troons was, op de wijze van eene voetbank, een omvergeworpen crucifix, en voor den troon eene ebbenhouten tafel, eene vaas vol rood en roekend bloed, en een menschen schedel.

En zeven gekroonde mannen schenen in gedachten verzonken en neêrslagtig te zijn, en uit de diepten hunner oogholte (orbite) liet hun oog van tijd tot tijd vonken van een bleek vuur ont-snappen.

En een hunner opgestaan zijnde, nadertte wankelende den troon; en zette den voet op het crucifix.

Van dit oogenblik af; aan beoeften zijne leden, en zijne krachten schenen hem te ontzinken. De anderen aanschouwden hem onbewegelijk; zij maakten niet de minste beweging, doch ik weet niet wat op hun gelaat voorging, en een glimlach die niet in den mensch is, trok hunne lippen te zamen.

En hij die scheen te zullen vallen steekte de hand uit, hij greep de vaas vol menschenbloed, goot daarvan in den schedel en dronk het.

En die drank scheen hem te versterken.

En het hoofd opkallende, ging deze gil uit zijne bursi gelijk een dof gerucht.

Verloekt zij de Christus, die op aarde de vrijheid heeft teruggebragt.

En de zes andere gekroonde mannen stonden gezamenlijk op, en schreeuwden hetzelfde:

Verloekt is de Christus, die op aarde de vrijheid heeft teruggebragt!

Maazna, op hunne ijzeren zetels neêrgezeten zijnde, een hunner zeide:

Mijne broeders, wat zullen wij doen om de vrijheid uit te rooven? Want onze regering heeft geëindigd en de zijne begint. Onze zaak is dezelfde: dat elk voorstelle wat hem het beste toeschijnt.

Zie hier voor mij den raad dien ik geef. Voor dat de Christus komt, die zich voor ons aangezigt staande hielt: het is zijnen godsdienst die ons heeft te gronde gebragt; vernietigen wij den godsdienst van den Christus.

En alle antwoornden: het is waar. Vernietigen wij den godsdienst van den Christus.

En een tweede naderde den troon, nam den menschen schedel, goot er bloed in, dronk en zeide vervolgens:

Men moet niet alleen den godsdienst vernietigen, maar ook de wetenschap en de gedachte; want de wetenschap wil hemmen wat voor ons niet goed is dat het volk kent, en de gedachte is altes gereed, om zich tegen het geweld te verzetten.

En alle antwoornden: het is waar. Laat ons de wetenschap en de gedachten uitroeijen.

En hebbende gedaan, wat de twee eerste gedaan hadden, stelde een derde:

Wanneer wij de menschen in de domheid zullen terug gedompeld hebben, door hun en de godsdienst, en de wetenschap, en de gedachte te ontnemen, dan zullen wij veel gedaan hebben, doch er blijft ons nog iets te doen overig.

De domme hoop heeft gevaarlijke instincten en sympathien. Het is noodig dat een volk niet de stem van een ander hoore, uit vreeze, dat indien het zich beklagt en oproerig wordt, dit niet zal geroept worden om het na te volgen. Dat geen gerucht van buiten bij ons indringe.

En alle antwoornden: het is waar, dat geen gerucht van buiten bij ons indringe.

En een vierde zeide: wij hebben ons belang, en de volken hebben ook hun belang, hetwelk het onze is tegenovergesteld. Als zij zich vereenigen om tegen ons dat belang te verdedigen, hoe zullen wij hun weêrstaan?

Verdeelen wij, om te regeren. Bewaken wij in elke provincie, in elke stad, in elk gehucht een belang, hetwelk stijdig is met dat der andere gehuchten, der andere steden en der andere provincien.

Op die wijze zullen allen elkander haten, en zij zullen er niet aan denken, om zich tegen ons te vereenigen.

En alle antwoornden: het is waar. Verdeelen wij, om te regeren: de eendragt zou ons dodden.

En toen een vijfde tweemaal de menschen schedel met bloed gevuld en geleegd had, zeide deze:

Ik keur al deze middelen goed, zij zijn goed, maar ontoereikende. Om domooren te maken, dat is wel; doch verschrik die dommerikken, tref ze met schrik door eene onverbiddelijke rechtsoeffening en door wreede schavotstonden, zoo zij er niet vroeg of laat door verscheurd wilt worden. De beul is de eerste minister van eenen goeden vorst.

En alle antwoornden: het is waar. De beul is de eerste minister van eenen goeden vorst.

En een zesde zeide:

Ik erken het voordeel van de stille, verschrikkelijke en onvermijdelijke doodvonnissen. Ewanwel zijn er sterke en wanhopende misden, die de doodstraffen trotseren.

Wilt gij de menschen gemakkelijk beoefnen, dan moet gij ze door den overvloed verwijzen. De denge laat ons niets; zij vonden de kracht: laat ons haar eerder door de verdorvenheid uitputten.

Toen vervolgens de zevende, gelijk de anderen uit den menschen schedel gedronken had, sprak hij in dezer voege, met de voeten op het crucifix staande:

Geen Christus meer; er zij een bloedslijke strijd, een eeuwige strijd tusschen Hem en ons.

Maar hoe zal men de volken van Hem losmaken? dit is eene vruchteloze poging. Wat dan gedaan? Hoort mij: sien moet de Priesters van Christus, door goederen, eer en magt winnen.

En zij zullen aan het volk van Christus wege bevelen, om ons in alles onderwerpen te zijn, wat wij ook deen, wat wij ook bevelen.

En het volk zal hun gelooven, en het zal gewetenshalve gehoorzamen en aan ons magt zal meer weerstand zijn dan te voren.

En alle antwoornden: het is waar. Wanneer wij de Priesters van Christus.

